

Мария Статулова: Ревях заради Петела

„Авантаж“ беше истинският ми дебют в киното. Като студентка участвах с малка роля в „Последната ми думя“. За първи път играех образ, чийто прототип беше още жив. Съпругата на

Петела тогава работеше в ателие за химическо чистене в „Ботунец“, но за по-интересно решихте героинята ми да е сервитьорка. Нададох с помощта на подпайнки, състариха ме с грим, който не беше

много качествен.

Вечерта преди снимките Жоро Дюлгеров те караше да изпия по чаша червено вино, за да съм в реалистична форма на сутринта. Въобще като режисьор той беше един вампир. Пазаше те като стъклаена кукаа. Следеше да си аягам навреме вечер, да не те ухаждва някой от екипа.

Първия ти снимачен ден беше в една арменска къща до „Халите“, която по-късно изгоря. Лежим на едно много тясно диванче с Руси Чанев налос оператора Радо Спасов, който обхожда с камерата ратото ти, белките ти... и изведнъж Руси казва: „А бе, тая докога ще я снимате?“

Като ревнах! И казах на Жоро - имам приятелка актриса тук в София. Ако искаш снимай нея, аз си тръгвам за Кърджали. Той спря снимките, купи банички

да хапнем, успокоява те.

После разбрах, че това е стилът на Руси Чанев. Той нагънао влиза в кожата на героя си и непрекъснато провокира партньорите. Трудно снимахме с него, но пък каква школа беше за мен. Руси е наистина невероятен актьор.

След години имах следната любопитна среща. Една вечер приятели те изпращат на ваака във Варна. И изведнъж тича един такъв мустака и крещи: „Мария, ти ли си? По гласа те познах!“. Гледам го ошашавена, а той продължава: „Аз съм Янко, бе. Не те ли помниш от затвора в Ловеч!“.

Питам го откъде идва. Бях до Италия, отговори ми той. Като го гледах какъв е отърпан веднага разбрах, че те лъже. Обаче той още в затвора ни казваше, че иска да става артист...